

บทที่ 6
สรุปผลการทดลอง

1. การเปลี่ยนแปลงปริมาณ TNC ในใบ หลังจากตัดช่อดอกไม่มีความแตกต่างกันในทุกกรรมวิธี
2. การเปลี่ยนแปลงปริมาณธาตุไนโตรเจน แมกนีเซียม เหล็ก ทองแดง แมงกานีส และสังกะสี มีแนวโน้มลดลงหลังตัดช่อดอกในทุกกรรมวิธี ในขณะที่ปริมาณธาตุฟอสฟอรัส โพแทสเซียมแคลเซียม และโบรอนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกกรรมวิธี
3. การตัดช่อดอกห่างจากโคนช่อดอก 3 ข้อใบในระยะดอกบานสามารถยืดระยะเวลาการออกดอกชุดที่สองได้มากที่สุด 40 วันหลังตัดช่อดอกชุดแรก รองลงมาคือการตัดช่อดอกที่โคนช่อดอกในระยะดอกบาน การตัดช่อดอกห่างจากโคนช่อดอก 3 ข้อใบในระยะดอกตูม และการตัดช่อดอกที่โคนช่อดอกในระยะดอกตูมซึ่งสามารถยืดระยะเวลาการออกดอกชุดที่สองได้ 32 , 30 และ 26 วันหลังตัดช่อดอกชุดแรก ตามลำดับ
4. การตัดช่อดอกที่โคนช่อดอกในระยะดอกตูมมีเปอร์เซ็นต์การออกดอกชุดที่สองและการติดผลมากที่สุดรองลงมาคือการตัดช่อดอกห่างจากโคนช่อดอก 3 ข้อใบในระยะดอกตูม การตัดช่อดอกบริเวณ โคนช่อดอก และการตัดช่อดอกห่างจากโคนช่อดอก 3 ข้อใบ ในระยะดอกบานตามลำดับ
5. การตัดช่อดอกที่โคนช่อดอกในระยะดอกตูมมีปริมาณผลผลิตต่อต้น น้ำหนักผลต่อช่อ จำนวนผลต่อช่อ ความกว้างผล น้ำหนักผลต่อลูก น้ำหนักเปลือก น้ำหนักเนื้อ และ ความหนาเนื้อ มากที่สุด สำหรับความยาวผล ปริมาณของแข็งที่ละลายได้ในน้ำ ความแน่นเนื้อ ความหนาเปลือก ความหนาเมล็ด สีเปลือก และสีเนื้อ ไม่มีความแตกต่างทุกกรรมวิธี